

EAI-aren

- det nya föreningsorganet -

Nr 1

ESLÖVS
ALLM. IDROTTSFÖRENING

Stiftad 1908

Sektioner:

Fri idrott

Fotboll

Brottning

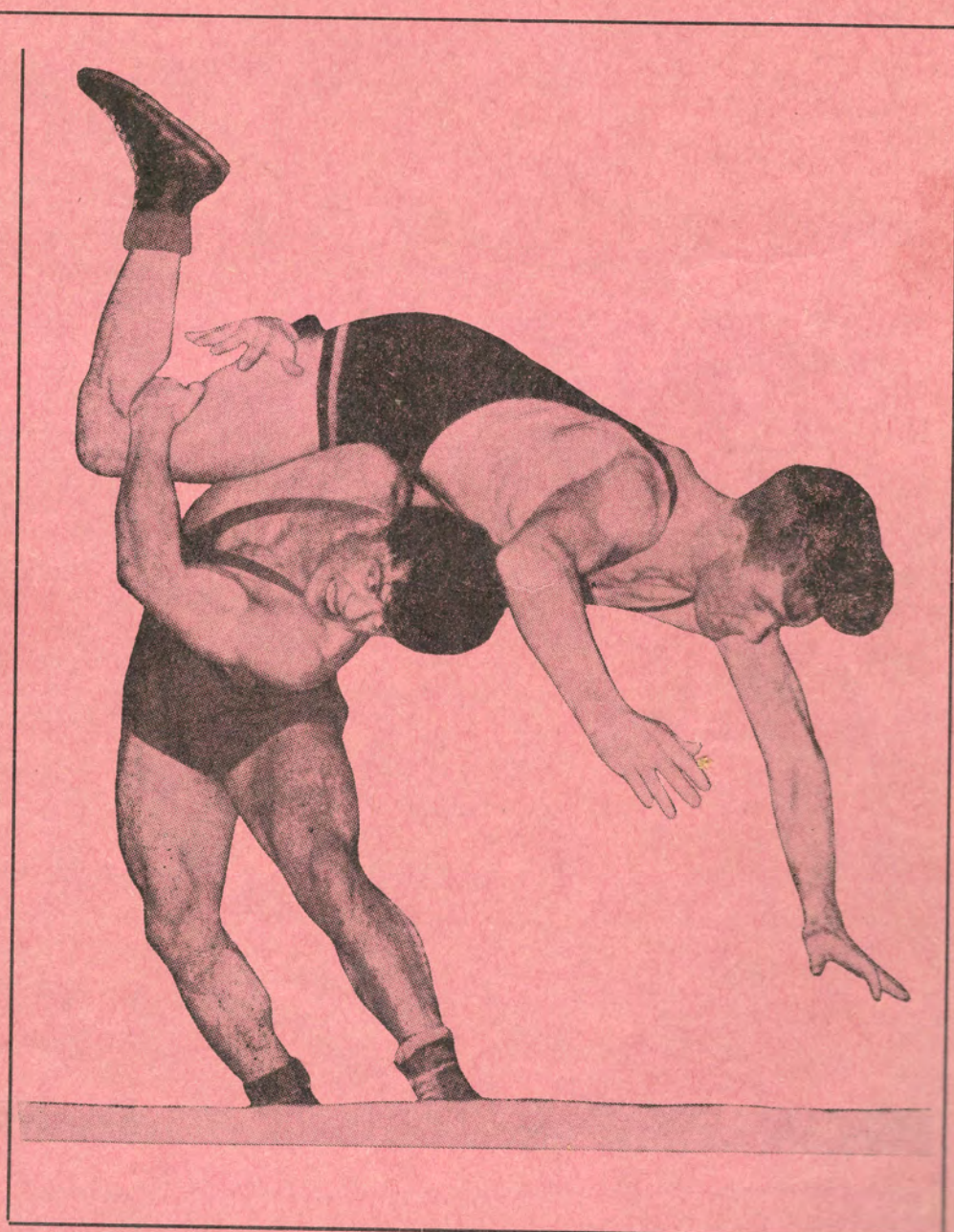
Bordtennis

Tyngdlyftning

Kvinnl. idrott

Verksamhetsåret

1960

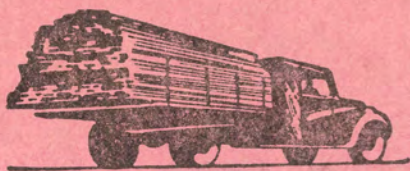
Larssons

Larssons Järnhandel A.-B.

ESLÖV

Tel Namnanrop: Larssons Järnhandel

Välsorterad Järnhandel

GUSTAFSSONSTRÄVARU A/B
tel. 72, 812, 1182 *Eslöv*

A. Christenssons Skrotaffär A.-B.

Fabriksgatan

ESLÖV

Telefon 394

UPPKÖPER: Järn- och metallskrot, stickylle, lump av alla slag, säckar m. m. Nedskrotning av utrangerade anläggningar utförs.

FÖRSÄLJER: Brukbar räls, rör, tuber, säckar m. m.

INNEHÅLL:

Får jag lov att presentera.

Forum för aktuell debatt.

Fotbollssäsongen 1960.

Fri-idrottssäsongen 1960.

Kassören har ordet.

Beslut och val 1960.

Presskommentarer:

"Kipton", "Bertil", "Leif".

Skolfotbollscupen 1960.

Landskröna - tre perioder.

Brottningsssäsongen 1960.

Brottningssekt. ungdoms-
verksamhet.

Bordtennis nya giv.

Tränarna har ordet ...

Per Berlin - Göte Svensson.

Sim- och idrottshall i Eslöv.

Medlemskommittén.

Får jag lov att presentera

..... EAI:aren, det nya organet för information och åsiktsutbyte mellan föreningen och medlemmarna.

Sedan Medlemsbladet för några år sedan, bland annat p g a bristande ekonomiska resurser, blev nedlagt, har saknaden efter ett föreningsorgan varit stort bland medlemmarna.

Att frågan nu åter aktualiserats beror på att vår styrelse, trots att man ännu har föregångarens bittra öde i hågkomst, velat tillmötesgå alla dem, vars röster höjts för utgivande av ett föreningsblad. Vi är också de första att understryka, att ett föreningsblad har en stor mission att fylla som kontaktmedel med det stora antal medlemmar, som av naturliga skäl inte kommer i någon intimare förbindelse med det inre arbetet i föreningen. Särskilt för våra många, gamla medlemmar ute i förskingringen, torde ett föreningsblad hälsas med en viss tillfredsställelse och kanske kan väcka till liv många vackra och glada minnen från den egna idrottsutövningen i EAI:s färger. De ekonomiska betingelserna är inte heller idag, tyvärr, av den storleksordningen, att EAI:aren kan utges i den omfattning vi hade önskat oss, utan måste vi inskränka oss till att utge endast ett nummer per år. Vårt mål är dock att alla skall kunna få EAI:aren minst en gång i kvartalet, medan nyheterna ännu är något så när färska — hur den målsättningen skall kunna klaras, därom kan nog ingen EAI:are idag sia. Alltnog, vi låter vårt första nummer av EAI:aren tala för sig själv. Då meningarna, som vi tror, ofta gå isär angående uppläggning och innehåll, vore vi synnerligen tacksamma att få ta del av Dina synpunkter i saken, och lova vi att i största möjliga utsträckning ta dem i beaktande till nästa gång vi träffas tillsammans med EAI:aren.

Med EAI-hälsning
Redaktionen.

GRANLUNDS
KAFFE

ALLTID
GOTT

För Tobak och Papper

HÖRNAN

Stora Torg

*Dam- &
Tonårsmode
av klass*

SAHLINS

Konfektions Aktiebolag
Eslöv

CONDITORI *Mirán*

Västergatan 8

Gott kaffe — Gott bröd

Norregatan 15

Tel. 87

Forum för aktuell debatt!

Vår avsikt med detta föreningsorgan är, förutom meddelande av rapporter och informationer om vår egen förenings verksamhet, att skapa debatt om för idrotten aktuella problem.

Den följande artikeln är tillkommen som underlag för en sådan diskussion. Det bör dock understrykas att de framförda synpunkterna helt får stå för författarens egen räkning och ej äro tillkomna i dennes egenskap av idrottsledare. Avsikten med artikeln är i första hand, att mana såväl aktiva som ledare, att besinna idrottens ansvar gentemot ungdomen och samhället.

När man efter ett slutat arbetsår, blickar tillbaka på de sportsliga resultat som uppnåtts i förhållande till den arbetsinsats som blivit nedlagd, ställer sig säkerligen mången tvivlande till om det verkligen är lönt att lägga ned ett så väldigt arbete på idrott, när de synliga resultaten oftast blir relativt obetydliga. För att kunna ge ett tillfredsställande svar på en sådan fråga, måste man först göra klart för sig vad som är målet med idrottsutövningen.

I de flesta föreningsars, anslutna till Sveriges Riksidrottsförbund, stadgar, står säkert något i stil med, att föreningen har till uppgift, att genom utövande av idrott höja intresset för densamma och utbilda goda idrottsmän samt verka för god kamratanda mellan medlemmarna. Har man tagit del av denna målsättning och rätt förstår innebörden av densamma, bör det väl inte finnas något tvivel om, att det alltid är lönt att arbeta med ungdoms- och idrottsarbete. Ser man däremot som idrottsrörelsens främsta uppgift, att endast fostra ämnen till stjärnidrottsmän eller — som det på senare år visat sig vara mycket populärt — inköpa eller på annat sätt tillföra sin förening redan färdiga toppidrottsmän, för att med dylika medel skaffa sig en plats i solen, då kan det framförda tvivlet

KNUT JOHANSSON
Ordf.

allt det stöd och uppmuntran, som är möjligt. Dock får ett dylikt intresse aldrig utvecklas till någon form av stjärnkult och absolut på intet sätt inkräkta på det så oerhört betydelsefulla ungdomsarbetet.

Det kan dock inte förnekas att förekomsten av en eller annan elitidrottsman i en förening innebär en reklam, som inte är alldeles oväsentlig, inte bara för föreningen och samhället, utan också för hela idrottsrörelsen. Genom den publicitet i TV, radio och tidningspress sådana idrottsmän erhåller, skapas ett väldigt intresse för idrott och stora publikskaror dragas till idrottsarenorna. Denna publicitet som ges åt dessa stora idrottsstjärnor har dock en avigsida. Folk bibringas nämligen lätt den vanföreställningen, att idrottsutövningen huvudsakligen är inriktad på att till varje pris eftersträva segrar, rekord och medaljer. Ingenting

Vart bär det hän med idrotten?

många gånger vara berättigat. Man bör därför göra klart för sig, att det sällan helt går att förena det tjänande och lönsamma arbetet med drivandet av något såg som "idrottsarbete" med stjärnidrottsmän. Det gäller därför för en förening och dess förtroendemann att ta ställning i denna fråga och sedan arbeta för det mål man gemensamt accepterat som sin ledstjärna. För detta mål att, i enlighet med idrottens idéer, försöka fostra och leda ungdomen, så skall den målsättningen efterlevas, utan sidodräkt på föreningens placering i den eller den serien eller den reklam en god placering i en tävling kan medföra. Skulle detta arbete sedan ge ett sådant facit, att någon eller några av föreningens idrottsungdomar på en naturlig fallenhet för en speciell form av idrottsutövning, kan åstadkomma toppresultat, skall naturligtvis en sådan utveckling ges

är dock mera felaktigt. Idrottsrörelsens förnämsta uppgift är, att framförallt få ungdomen till våra idrottsplatser — inte som åskådare — utan som aktiva utövare av idrott. Detta är och bör alltid vara idrottens mål — allt annat är utvikinngar, som, föralldel, i vissa fall indirekt dock kan komma att tjäna idrotten.

Det har tidigare nämnts att det mera sällan går att förena stjärnidrott med en mera renodlad form av idrottsarbete. Som elitidrotten under senare år utvecklats, med seger till varje pris, pengar under bordet, dopingskandaler, livegenskap och många andra mindre tilltalande attribut, motsäger på intet sätt detta påstående. Därför kan man tillåta sig framföra en undran, om inte dylika affärer, som tenderar att bli alltför vanliga i idrottens toppskikt, på lång sikt kommer att tillfoga idrotten så stora skador och ge den ett så

dåligt anseende, att allmänheten och i första hand ungdomen kommer att mista allt förtroende för densamma.

Vore det inte riktigare av denna sk idrottselit att erkänna, att det inte är idrotten som sådan, som är drivfjädern för deras prestationer, utan att det helt och hållet är de ekonomiska och materiella fördelarna som lockar — att idrotten i denna form mera är att betrakta som ett levebröd och som har mycket litet med idealism att skaffa.

Tyvärr är det ett sorgligt faktum att idrottsrörelsens högsta ledning inte gör några eller i varje fall endast mycket blygsamma försök att stoppa denna utveckling, utan snarare slår in på en linje där dylika idrottens avarter tolereras och i många fall to m uppmuntras. Det måste väl vara fel någonstans, när bla pengar, som anslagits till ungdoms- och idrottsarbete, mångstades bara vidarebefordras till dessa storstjärnors plånböcker, medan mindre och idogt arbetande föreningar inte har möjlighet att ens hjälpligt kunna klara av de nödvändigaste utgifterna för sin verksamhet.

E. A. I.:aren —

föreningens nya organ - vilken är en fortsättning på tidigare årgångar - ger en sammanställning av det gångna årets idrottsverksamhet inom föreningen, och beräknas i fortsättningen utkomma varje år innan ordinarie årsmöte avhålls.

UTGIVARE: Eslövs Allm. Idrottsförening.

REDAKTION: Styrelsen (alla).

PRIS: Utdelas gratis till medlemmar (pr post).

NÄSTA N:R UTKOMMER: Vet ingen.

KUNGÖRELSE OCH MOTIONER måste, för att kunna beredas plats, vara redaktionen tillhanda senast midsommar -61.

Det bör verkligen vara hög tid att något göres för att sanera idrotten, innan den kommer så långt ner i dyn, att den inte lyckas kravla sig upp igen. Låt dem som vill driva sin verksamhet som ett affärs- och cirkusföretag göra detta, men låt det bli under öppet visir och inte under idrottens täckmantel. Befria idrotten från alla dessa olustiga avarter genom sådana bestämmelser, att alla tvivel om amatöridrottens mål och medel undanröjas. Ge idrottsrörelsen all hjälp den behöver att skaffa ledare, som är karlar att kunna följa en utstakad linje och inte bara följa minsta motståndets lag och därmed föra ut idrotten på de farliga vägar den nu befinner sig.

Det är till stor del på rekryteringen av sådana ledarekrafter, såväl i den enskilda föreningen, som uppe i högsta riksstyret, det hänger, om idrotten i sin egentliga form skall kunna bestå. Detta är ett problem, som idrottsorganisationerna omgående bör försöka lösa, istället för att ägna hela sin själ åt att diskutera 10.000 kronorsfrågor och proffskontrakt. Befria genom sådana åtgärder idrotten från allt smussel, fiffel och båg och låt idrotten bli till vad den är avsedd — en sund och hårdande lek. Då kanske idrottens förtroendemän även skulle få en chans att ägna lite tid åt idrottsledarearbete och inte som nu är fallet till 90 % vara festarrangörer och lotteriförsäljare. Därmed är inte sagt, att idrotten skall ha allt serverat på ett fat, men det bör vara rimliga proportioner även i dessa stycken, vilket det även kan bli, om idrottsanslagen går till idrottsrörelsen och pengagudarna och dess tillbedjare hänvisas till att utöva sin verksamhet med egna medel helt utanför idrottens domvärjo.

Det kan nog tyckas, att det är fin reklam med mer eller mindre välbetalda "handelsresande" i olika former av kraft- och spänstutövning, men garanterat ännu bättre är det med tusentals väl omhändertagna ungdomar på våra idrottsplatser.

Medlemmarna i

Eslövs Allmänna Idrottsförening

kallas härmed till

Å R S M Ö T E

å Klubblokalen

Onsdagen den 25 jan. 1961

kl. 19.00

Dagordning enligt stadgarna.

inbjudes till

Å R S F E S T

å Hotell Nilsson

Lördagen den 28 jan. 1961

kl. 19.00.

Supé - Prisutdelning - Dans

Fotbollssäsongen 1960.

Då idrottsrörelsen av i dag är vida utbredd i vårt land och då tävlingar av många olika slag avhålls på våra idrottsarenor finns det goda tillfällen att beskåda de prestationer som utföres.

Den del av idrott som här kommer att beröras, nämligen fotboll, har för många en viss tjusning och alltid händer det väl något som till sist blir kvar i minnet.

På vår egen idrottsplats har vår förenings olika lag nu avslutat säsongen för denna gång. Några större prestationer ha vi dock inte denna gång varit mäktiga att kunna utföra — vi sakna ännu den stabilitet och rutin som erfordras — men vi hoppas dock att snart ha nått det mål vi strävar efter.

Utvecklingen går trots allt vidare och den väg som vi tidigare slagit in på, nämligen, att låta ungdomen få sin chans, har visat sig bestå. De spelare som representerat i A-laget har till 10/11-delar bestått av unga spelare från förra årets junior- och reservlag om man jämför med blott för 3—4 år sedan. Det förtjänar också i detta sammanhang nämnas att just denna 11-del, av äldre årgång, spelat lagets samtliga 34 matcher i hård konkurrens med flera av de övriga som medverkat i 33 resp. 31 och 28 matcher vardera. Sammanlagt har 20 spelare använts och en målkvot av 64—72 har åstadkommits. Två spelare ha utmärkt sig som bästa målskyttar med ett dussin vardera.

A-laget har i likhet med föregående år deltagit i Allsvenska serien Div. V Skåne, västra, och lyckades tack vare en fin slutspurt halla sig kvar i densamma. Om resultatet i serien varit mindre positivt så kunde vi i årets M. Sk.-cup uppvisa ett betydligt bättre resultat då vi lyckades komma fram till semifinalen, trots en mycket svag inledning med flera ompelsmatcher. Motståndare i första omgången blev Billeberga på hemmaplan och allmänt trodde man att vi skulle gå till nästa omgång utan några större besvär, men först i tredje matchen, även denna på hemmaplan, kunde vi triumfera med en 3—1-seger. Tiden var ganska långt framskriden och vi hade som nästa motståndare Stockamöllan där vi först i andra matchen — på hemmaplan — kunde notera en klar seger på 5—0. Vårt program var vid denna tid ganska ansträngt då vi stod mitt i serie-säsongen men detta hindrade oss dock icke utan i cupens 3:e omgång kunde vi klara av Röstänga, det

LENNART OHLSSON
Ordf. i fotbollssektionen

blev förstås bara 1—0 men dock en seger. Denna match var för oss mycket betydelsefull då Askeröd, som var vår motståndare i semifinalen, skulle ge oss ett gott ekonomiskt resultat. Efter en mycket jämn och välspelad match vann hemmalaget med 3—1 och därmed var vi färdiga med årets cupspel.

Då vi icke äro berättigade att deltaga i Skånes DM för seniorer startade vi i stället i Arbetets fotbollscup, där vi dock ej hade någon större lycka med oss. Det blev respass i andra omgången av Bjärsjölagård som besegrade oss på hemmaplan med 3—4.

*

Som förut sagts så gjorde A-laget en stark slutspurt i serien, men lyckades likväl inte uppnå någon toppplacering, utan hamnade i likhet med året förut i kön på tabellen, som fick följande utseende:

Lunds Norra IF	18	14	4	0	54—18	32 p.
Kävlinge	18	12	2	4	65—25	26
Atleten	18	11	3	4	51—28	25
Häljarp	18	9	2	7	32—32	20
Billeberga	18	8	2	8	53—45	18
Teckomatorp	18	7	2	9	43—41	16
Eslövs AI	18	7	1	10	29—48	15
Kägeröd	18	5	2	11	23—54	12
Lödde IF	18	5	0	13	32—55	10
Svalöv	18	2	2	14	25—61	6

Det är som synes inte någon av de bättre placeringar som åstadkommits och man kan också fråga sig varför inte vårt repr.-lag kan uppnå ett betydligt bättre resultat, då spelarna — i regel — individuellt äro tekniskt överlägsna våra motståndare.

I samband med stadens 50-årsfirande hade föreningen Nordens lokalavdelning i Eslöv inbjudit sina vänorter i de nordiska länderna till ett möte i augusti där även en del idrottstävlingar avhölls. EAI — som hade tillfrågats — mötte i en vänskapsmatch i fotboll Skjolds BK från Birkeröd.

Vi kunde tyvärr ej möta upp med vårt A-lag då de ej var serielediga, utan danskarna vann en lätt seger över vårt reservbetonade lag som dock gjorde en strong match.

Föreningens B-lag har under det gångna året deltagit i Furulunds IK:s Reservlagsserie, och resultatet har — glädjande nog — blivit betydligt bättre än man vågat hoppas på. De ungdomar som här använts ha visat sig motsvara förväntningarna och i hård konkurrens med övriga lag belade de en 6:te plats. Flera av dessa äro ännu i junioråldern, vilket inte hindrat att de vid skilda tillfällen fått representera i A-laget, men då de ännu anses orutinerade detta sammanhang, ytterligare fått vänta en tid.

Tabellen fick följande utseende:

Lunds Gif	20	15	4	1	82—23	34 p.
Nike, Lomma	20	12	2	6	81—55	26
Eslövs IK	20	11	4	5	55—39	26
Furulund	20	11	3	6	54—37	25
Lunds N.	20	10	2	8	54—41	22
Eslövs AI	20	9	0	11	41—41	18
Kävlinge	20	8	2	10	39—53	18
St. Harrie	20	6	3	11	62—64	15
Lunds SK	20	5	3	12	35—67	13
Höörs IS	20	6	0	14	54—96	12
Lunds FF	20	4	3	13	32—73	11

Ur statistiken kan nämnas att B-laget spelat 28 matcher varav 13 vunnits och 15 slutat med förlust. Målkvoten 74—69 och som bäste målskytt har visat sig vara Stig Karlsson med 16 mål. Göte Olsson har spelat flest matcher eller 24 st. och sammanlagt har under säsongen använts 33 spelare.

Av det som här ovan sagts kan man sammanfattningsvis säga att den gångna säsongen inte varit någon av "de stora åren" i EAI:s fotbollshistoria. Den starka föryngring som skett och som medfört en stor och plötslig förskjutning nedåt av lagets medelålder, parad med en naturlig brist på rutin, och som orsakat en viss ostabilitet, har helt säkert många gånger ställt såväl lagledning som lagets kampmoral på hårda prov. Först sedan nye tränarens, Göte Svensson, in hopp i laget, i sista seriematchen för våren, märktes ganska snart att laget fått en kugge som de länge saknat, och därmed också hopp om bättre resultat. Om nu en så stark och genomgripande förändring av ett lags struktur, är den rätta medicinen, för att på lite längre sikt höja standarden och spelstyrkan, får dock framtiden utvisa. Röster har också höjts för att föryngringen borde skett tidigare och mera successivt. Skulle detta vara det riktiga förfarandet, kan dock de vidtagna åtgärderna väl försvaras med det prekära läge vår fotboll i seriesammanhang sedan flera år befunnit sig i. När det börjar bli motigt och framgångarna alltför länge lyst med sin frånvaro, är det nog inte att förundra sig över, att lagledningen gärna överflyttar sitt intresse till de gamla, beprövade spelarkrafterna, även om dessa inte alltid hållit en sådan standard, att de i ett gynnsamt läge, kunnat pretendera på att diskuteras vid uttagningen till vårt representationslag. När fotbollslaget nu trots — eller kanske tack vare — den genomförda föryngringen, kunnat prestera ett — åtminstone i slutspurten — acceptabelt lagspel, behöver man väl inte anses som en alltför blåögd optimist för att tro, att laget, när nu det pressande, första "examensåret" avverkats, skall vara kapabelt till en vida bättre insats under de närmast framför liggande seriesäsongerna. Skulle detta förmodande vara riktigt kan såväl föreningen som dess supporters i framtiden ges tillfälle till betydligt fler glädjestunder än dem, de under senare år ganska sporadiskt undfågnats med.

Sektionsstyrelsen.

Sten Lindberg fick årets NST-kanna!

Eslövs bäste idrottsman 1959 blev enligt röstningen EAI-brottaren Sten Lindberg som därmed erhöi den av Nordvästra Skånes Tidning årligen uppsatta NST-kannen. Det vackra och stilfulla priset överlämnades av redaktör B. Lindgren å Idrottshemmet före seriefinalen mot BK Kärnan och uttryckte samtidigt en förhoppning om att utmärkelsen skulle sporra till ytterligare prestationer under stundande säsonger.

Förteckning över spelare som deltagit i A- och B-lagen åren 1948—1960.

Sten Sandberg	345	Tommy Larsson	85
Göte E. Olsson	330	Kurt Johansson	81
Ove Gullstrand	306	Sven Ericsson	79
Hans Hansson	275	Bo Ljungdahl	69
Göte Nihlén	223	Nils Olsson	65
Bertil Sandberg	203	Kurt Nilsson	63
Sven Jönsson	201	Bengt-Å. Andersson	51
Sven Nilsson	199	Jan Ljungdahl	51
Göte Mårtensson	197	Bo Nilsson	45
Bertil "T." Persson	180	Ulf Olsson	36
Knut Olsson	169	Jan Lundström	35
Malte Ljungberg	163	Tore Larsson	34
Olle Kulle	161	Hans Persson	30
Stig Petersson	145	Kurt Knutsson	29
Kjell Arvidsson	143	Bo Larsson	27
Nils Hansson	123	Stig Karlsson	26
Bertil "J." Persson	122	Johnny Nilsson	26
Nils Fredriksson	116	Berth Öhrström	26
Birger Persson	110	Jan Sjödahl	22
Bengt Arvidsson	108	Bengt Knutsson	15
Bo Persson	104	Bo Gustafsson	13
Göte V. Olsson	101	Bengt Rosén	11
Bror Petersson	100	Bo Lindeberg	3
Knut Johansson	94	Mats Karlsson	3

Fotbollssektionens ungdomsverksamhet.

Inget toppår men dock ett gott år har 1960 varit för EAI:s ungdomsfotboll. Intresset har varit stort bland ungdomarna för fotbollen, och träningspassen har varit flitigt besökta. Två pojklag och ett juniorlag har spelat i serie. Dessutom har 16-års pojklaget deltagit i Landskrona-alliansens pojklagscup och juniorlaget spelat i junior DM.

Årets främsta prestation inom föreningens ungdomsfotboll har utan tvekan 16-års pojklaget gjort. Laget gick nämligen ända till finalen i Landskronacupen. Till finalen slog laget sig fram via 1—0 segrar över Kävinge, Landora och Fram. I finalen fick EAI möta Landskrona BOIS på Landskrona idrottsplats. Finalmatchen spelades som förmatch till div II uppgörelsen mellan Landskrona BOIS och Kalmar FF, och den matchen fick pojkarna se efteråt. EAI pojkarna gjorde en verkligt strong insats och höll BOIS stängen. Vid full tid var ställningen 0—0, och man fick tillgripa förlängning. Här lyckades landskronapojkarna göra två mål medan eslövsgrabbarna inte lyckades pricka rätt någon gång. EAI pojkarna förlorade emellertid med flaggan i topp.

I DM för juniorer gick EAI till andra omgången, där Lunds BK blev för svåra. I första omgången lottades laget mot EIK. Första mötet slutade oavgjort medan EAI vann omspelsmatchen med hela 5—0.

I den jämna juniorserien, som vi själv arrangerat,

belade EAI en sjätteplacering. Årets juniorer är mycket lovande, och det är säkert åtskilliga år sedan, som EAI hade ett så starkt juniorlag, och här är absolut något att bygga på.

16-års pojklaget deltog i Lunds SK:s pojklagsserie, där laget placerade sig på sjätte plats. Laget har spelat ganska ojämnt i år. Ena dagen kunde pojkarna spela strålande fotboll — andra dagen ville ingenting lyckas. När pojkarna under 1961 blivit lite mera stabila, kommer de säkert att bilda ett bra juniorlag.

14-års pojklaget belade en andraplacering i sin serie, en poäng efter segrande Höör, som vi förlorade mot i seriefinalen med 1—0.

Liksom under tidigare år hade ungdomssektionen även i år anordnat en resa för sina pojkar. Resmålet denna gång var Kalmar, där vi gästade Kalmar FF. Vi åkte med buss från Eslöv lördagen den 18 juni och kom hem på söndagen. Resan var trevlig och i Kalmar trivdes vi utmärkt. Samtliga ungdomslag spelade vardera en match mot Kalmar FF. Juniorlaget gjorde utan tvivel den starkaste insatsen trots 0—2 förlusten. 16-års laget förlorade också med samma siffror, medan 14-års pojklaget föll med hela 0—6.

Under hösten har pojklagsspelarna tränat inomhus på folkskolans gymnastiksal. Tränareysslan har Ove Gullstrand tagit hand om, och att han blivit populär bland grabbarna är inte att ta miste på.

Fri idrottssäsongen 1960.

Så har friidrottarna ännu en säsong bakom sig. En säsong som har varit på gott och ont. **Gott** med tanke på några (efter vårt vidkommande) toppresultat. **Ont** med tanke på att det är så få unga flickor och pojkar som vill ägna sig åt rationell träning.

Några framgångar hade inte vårt lag i "seriekriget". Vi lyckades inte vinna någon match varför vi blev sist, bara att konstatera fakta, ta nya tag och komma igen.

Roligare att gå över till de individuella prestationerna:

Sektionens "idrottsman" har i år varit Hans Nilsson med bästaresultat som 11.3 på 100 meter och 6.56 i längdhopp. Med sitt resultat på 100 meter (11.3) har Hans i år erövrat "Eslövshornet", priset för bästa fri-idrottsresultat inom föreningen. Hans är endast 21 år gammal och har tillika stort intresse för sin idrott, skall tro "utan att sväva för högt uppe bland molnen" att 7-metersgränsen kommer att passeras redan till sommaren.

Soini Haampää har i många år varit nära att bli ägare av Eslövs-rekordet i höjdhopp, därför blev ingen överraskad då han klarade höjden 1.81 och därmed antecknade sig som rekordhållare. Synd att Soini inte på allvar går in för sitt höjdhoppande. Han skulle utan svårighet kunna klättra ännu en bit högre.

En som däremot med liv och lust går in för sin idrott är Bengt Gunnarsson. Synd bara att han har

gått skadad i sommar. Nu är han "hel" igen och grundkonditionen är redan bättre än någonsin, så med träning 5—6 gånger per vecka kan vi vänta oss stora saker av vår kanske allra mest lovande friidrottare. Får Bengt bara hålla sig hel i vinter och benen klarar av kolstybben, så får de som skall slå honom ha väldigt bråttom.

Bland medeldistanslöparna har jag själv (under-teknad) i år åter börjat träna. Den 1 oktober provade jag grundkonditionen med att sätta nytt klubbrekord på 10.000 meter, tid: 36.23.6, så med Bengts hjälp skall vi nog än en gång kunna bilda ett medeldistanspar.

För närvarande har vi igång en fritidsgrupp på "Nya gymnastiksalen" som ledes av Bertil Centergård. Bertil kör gymnastik+teknik med 15 till 20 flickor och pojkar varje torsdagskväll. Det är roligt att se dessa lovande ungdomar i träning, många av dem har stora anlag för att bli något "riktigt" inom fri-idrotten.

Jag vill slutligen vara optimistisk, fri-idrotten skall komma i Eslöv. Inte många har så mycket "gratis" som vi här i sta'n, vi har en alldeles utmärkt idrottsplats, vi är några stycken att fråga till råds när det gäller rationell träning och det allra viktigaste vi har en alldeles ypperlig ledare i Yngve "Krassi" Persson, som vi vet gör allt för att fri-idrotten än en gång skall blomma upp.

Yngve Stein.

De tio bästa resultaten under året i friidrott.

1. Hans Nilsson	100 meter	11.3 sek.	800 poäng
2. Soini Haampää	Höjdhopp	1.81 meter	782 "
3. Hans Nilsson	Längdhopp	6.56 meter	656 "
Jan Dahlbom	Höjdhopp	1.70 meter	656 "
Leif Nilsson	Höjdhopp	1.70 meter	656 "
6. Bertil Centergård	100 meter	11.8 sek.	650 "
7. Kaj Göransson	100 meter	11.9 sek.	623 "
8. Bengt Gunnarsson	1500 meter	4.21.6 min.	595 "
9. Gunnar Karlsson	Spjutkastning	52.30 meter	572 "
10. Yngve Stein	1500 meter	4.25.5 min.	552 "

Kassören har ordet!

Inom föreningen är kassaförvaltningen uppdelad så att brottningen med tyngdlyftning har egen kassa, som förvaltas av Alf Johansson. Vidare har fotbollssektionen med bordtennis en kassa och kassör är John Larsson. Till huvudstyrelse hör friidrotten och denna kassa har jag svarat för. Gemensamt för alla kassorna upprättas balanskonto och sammandrag vid årsslutet.

Det besvärliga inom alla avdelningarna har varit den knappa tillgången på pengar, men hur mörkt det än sett ut ibland, så har det i alla fall åtminstone gått jämnt ihop vid bokslutet.

THURE RAMBERG
Föreningens huvudkassör

Visst finns ett och annat glädjeämne även för en kassör i en idrottsförening. Själv tycker jag, att det är en skön känsla att få boka in medlemsavgifterna, särskilt om de kommer i början av året och är i stigande antal. På den punkten har det varit mycket bra de sista åren. Så har vi anslaget från stån, som alltid emotses med stor förväntan och med hopp om, att denna gången är kanske anslaget höjt, för man skall aldrig sluta hoppas. Föreningen har även haft glädjen mottaga bidrag från firmor i staden och till dessa företag känner vi stor tacksamhet.

Vi har inom alla kassasektionerna anordnat flera lotterier. Dessa har över lag "gått bra" och gett oss en del pengar, utan vilka vi inte kunnat hålla oss flytande. Duktiga lottförsäljare har vi haft i gamla EAI-kämpar, men fler är välkomna att dra sitt strå till stacken, både som försäljare och köpare.

Klubblokalen vi förfogar över är bra och trevlig och jag hoppas att den nyttjas i full utsträckning av våra medlemmar, för Ni förstår, lokalen kostar oss ganska mycket pengar per år, oavsett om den användes eller ej. En maning vill jag i detta sammanhang ge till Er som besöker vår lokal: Var måna om att lämna lokalen och dess ytterområden i städlat skick, ja just i den

trevnad vi alla önskar finna vår lokal — städningen kostar också pengar.

Till sist önskar jag, att alla medlemmar skall bli i tillfälle få tillhandla sig vårt föreningsmärke, som endast kostar kr 2:50 och säljes av mig. — Jag träffas å klubblokalen mellan kl. 18.00 och 19.00 andra måndagen i varje månad.

Thure Ramberg

Beslut och val vid föregående årsmöte.

GUSTAF MALM HEDERSLEDAMOT

Vårt förra årsmöte, som avhölls å Klubblokalen den 27 jan. 1960, gick under Knut Johanssons ordförandeskap snabbt undan och besluten klubbades i enighetens tecken.

Vid val av funktionärer blev det om:al så gott som över hela linjen, varför de olika styrelserna och utskotten under året haft följande sammansättning:

Ordförande: Knut Johansson, omvald.

Styrelseledamöter: Knut Jönsson, Thure Ramberg, omvalda på 2 år. Sven Jönsson, Lennart Ohlsson, kvarstående.

Styrelsesuppleanter: Kjell-Åke Sydmark, Hans Börje Persson, Sven Akerblom och Börje Nilsson, samtliga omvalda på 1 år.

Medlemskommitté: Kjell-Åke Sydmark, Hans Börje Persson och Gunnar Willingmarc, omvalda på 1 år samt Thure Ramberg, nyvald.

Revisorer: Walter Stjernholm, omvald på 1 år och Birger Svensson, nyvald.

Revisorsuppleanter: Stig Sandén, omvald på 1 år och Birger Fristedt, nyvald.

Idrottsmärkesombudsman: Erik "Snabbe" Persson, omvald.

Urklippsarkivarie: Oscar Jönsson, omvald.

SEKTIONSUTSKOTT:

Fotboll: Lennart Ohlsson, Malte Ljungberg, Leif Linné, Yngve Persson, Stig Petersson, Sven Nilsson, Gustaf Larsson, Ragnar Nilsson, Kjell Tenggren, Göte Ohlsson samt Sigurd Nilsson.

Brottning: Kjell Petersson, Alf Johansson, Ove Hermansson, John Petersson, Eric Bengtsson, Nils Fredriksson och Sune Svensson med Per Berlin, Sven-Ake Linö och Sven Rydlund som suppleanter.

Fri idrott: Yngve Persson, Yngve Stein, Börje Nilsson och Ebbe Eberyd.

Bordtennis: Leif Linné, Gösta Rydelius, Bertil Persson och Nils Hyltén.

Vad årsavgiften beträffar beslöts att denna skulle utgå oförändrad med 8:— kr för aktiv, 5 kr för passiv, 3:— kr för juniorer och damer samt 1:— för ungdom.

Den ekonomiska tablån visade en omsättning på i runt tal 52 000 kronor.

Gustaf Malm som i och med utgången av 1959 av sagt sig alla uppdrag inom föreningen, valdes, som tack för sitt mångåriga och uppoffrande arbete inom föreningen och då i första hand brottningen, som han tillhört i 25 år, med acklamation till hedersledamot av föreningen.

Styrelsen meddelade, att en översyn av föreningens stadgar var av behovet på kallat och hoppades man, att till nästa årsmöte kunna framlägga ett förslag om nya reviderade stadgar för föreningen.

Presskommentarer.

"Kipton", tidn. Arbetet:

När man talar om moral, finns det alltid extremister som skadeglatt noterar, att moralen i det aktuella fallet kanske befinner sig på en låg och behaglig nivå. Nu skulle vi ju på den här spalten prata eslövsidrott, men det kan inte hjälpas om det även här finns folk, som konstaterar att eslövsidrotten befinner sig på samma låga, behagliga nivå. Man hänvisar till fotbollen och noterar att EAI under året haft svårigheter att hänga med i en så anspråkslös serie som div 5 och att EIK har tillhört div 4. Det är inte mycket att yvas över. Eslöv med sitt befolkningsunderlag borde väl åtminstone kunna ha ett lag i div 2.

Vi skall inte tala om friidrotten i detta sammanhang. Där har man från Eslövs utsiktspunkt så svårt att skönja den guldkantade friidrottstoppen. Bordtennisen saknar proportioner mellan topp och bredd av den enkla anledningen att man inte har någon topp.

Möjligen skulle man kunna se på brottningen med något blidare ögon. Bredden finns där, och man ligger åtminstone näst intill eliten. Här plockas lämpligen Eslövs fyrstadsinsatser fram som ett bevis, eller möjligen eslövsinsatserna vid det senaste fristils-DM i Kävlinge, där ju eslövsföreningen blev bästa klubb.

Har eslövsidrotten egentligen råd att hålla denna låga standard, undrar den utlede idrottsåskådaren.

Det är uppenbarligen så, att liksom stjärnidrotten är beroende av antalet idrottsutövare, så är idrottsrörelsens stora bredd i stor utsträckning beroende av stjärnidrottsmännen. Dels kan stjärnidrotten skapa ekonomiska förutsättningar för idrottsrörelsen — större publikanslutning vid tävlingarna och minskade bekymmer för den stackars klubbkassören — dels utgör stjärnidrotten en fin stimulans för den som utövar idrott utan sikte på att nå fenomenresultat. Idrottsrörelsens målsättning rör ju både toppen och bredden. Så här formulerades det programmet vid 1959 års riksidsrottsmöte:

"RF:s mål är att genom tävlings- och rekreationsidrott höja vårt folks kroppsliga och andliga kraft, samt bereda särskilt de unga en värdefull fritidssysselsättning."

Eslövsidrotten kan glädja sig åt en stor bredd på idrottsutövningen just nu, men man har ännu långt kvar till stjärnidrotten. Frånvaron av denna ställer ökade krav på idrottsledaren. Han får förvisso spilla mycket möda på att stimulera idrottsintresset, men han får tyvärr lägga ner ännu större kraft i kampen mot dystra ekonomiska verklighetslagar i sin ideella verksamhet. Tombolahjulen får snurra stup i ett, och att vara ständigt lotteriföreståndare är väl en verksamhet som idrotts-

ledaren knappast drömde om när han beslöt offra sina ledarkrafter på idrottens altare. Det finns stora risker för att idrottsledaren tröttnar, och det samma gör den aktive idrottsutövaren med de medelgoda prestationerna, om idrottsrörelsen saknar organisationsbegåvningar.

Det problemet gäller väl i dag i alla klubbar, som saknar stjärnidrott. Idrottsrörelsen i Eslöv behöver alltså fler idrottsledare för en sund fördelning av arbetsbördorna i föreningen, den behöver pengar — ett onödigt påpekande — och den är betjänt av att få behålla alla de många idrottsutövare, som kanske aldrig når toppresultat. Men den behöver också den stimulans, som stjärnidrotten kan ge. Ännu har vi haft råd att vara utan stjärnidrotten, och vi kommer väl att stå ut med det ett tag framöver, men hur länge? Svaret på den frågan handlar om idrottsledarnas tålmod, men också — det förtjänar påpekas — om de trivselskapande faktorerna i idrottsföreningens miljö. Men när det gäller trivseln så har nästan alla idrottsintresserade samma förutsättningar att nå toppresultat. Det ankommer bara på idrottsledarna att knyta samman de fina trådarna till en prydlig väv.

"Bertil", Nordv. Skånes Tidningar:

Resultatmässigt sett hör år 1960 avgjort inte till Eslövs Allmänna Idrottsförenings mest framgångsrika, men genast skall framhållas, att detta negativa konstaterande mer än väl uppväges av en lång rad positiva faktorer. När man nämligen så här i skarven mellan ett passerat och ett förestående idrottsår summariskt granskar Eslövs AI under 1960, finner man, att föreningen kan lägga det gångna året till "handlingarna" med tillfredsställelse över mer än en god tävlingsinsats, individuellt och samlat — brottarnas fyrstadskamp är blott ett exempel, men framför allt över ett utomordentligt ungdomsarbete på flera fronter.

*

Otvivelaktigt är det sistnämnda förhållandet en källa till mycket stor glädje. Ett aktivt ungdomsarbete värde är så stort, att det väl uppväger åtskilliga uteblivna resultatframgångar, men tillika är det ju så, att ett engagerat arbete på ungdomsrådet i sinom tid också ger resultatmässig utdelning. Man når alltså ett dubbelt resultat — en insats i den allmänna ungdomsfostran och en uppbyggnad av en aktiv medlemskår för kommande års tävlingar och övrig verksamhet.

Till ett fortsatt gott ungdomsarbete och självfallet framgång även på andra verksamhetsområden vill man önska EAI lycka, men på samma gång vill man gärna i

varningssyfte till denna välgångsönskan knyta några reflexioner kring den passivitetstendens, som under det gångna året gjort sig märkbar inom många sammanlutningar och som tyvärr icke förefaller att avta.

TV-tittning och bil-bekvämlighet är ett par närliggande faktorer man gärna pekar på då man talar om den mindre goda lust till ett verkligt engagerat arbete man kan spåra från ledarnas och övriga medlemmars sida inom skilda föreningar och organisationer, men naturligtvis är orsakerna flera och i många stycken svåra att precisera.

Att idealiteten måste komma i kläm i en tid, då "penning-tänkandet" härskar, är ju något som är tvunget; utvecklingen har medfört och medför andra betraktelsesätt på alla samhällsområden, men likaväl som man ej skall låta utvecklingen gå ifrån sig utan företa en

klok och nödvändig anpassning till nya förhållanden, skall man icke tveklöst acceptera den.

Tendensen till ökad bekvämlighet och ersättning för minsta lilla tjänst eller insats är ej lycklig, om man ser till idrotten i stort — till dess grundidéer och ideal. Dessa får ej förfuskas, när det gäller idrottens bredd.

Fritiden ökar, och detta är en utvecklingsfas, mot vilken väl knappast någon har något att invända, men det gäller också att fylla fritiden på ett riktigt sätt. Idrotten har en stor uppgift här, och skall uppgiften klaras av fordras ett utomordentligt aktivt arbete.

Vilka vägar, som skall beträdas för att denna insats skall ge största möjliga utbyte, är en fråga, vilken man måste hålla i ständig och levande diskussion, men målet heter: Stimulans till ökad aktivitet!

"Leif", i Mellersta Skåne:

— Vad menas med idrott? Ja, den frågan ställdes på en ungdomsledarkurs i Eslöv för ett par år sedan. Männskans fysiska rekreation på fritid, löd svaret. Och visst kan man hålla med om att idrott är avkoppling, men som idrotten börjat gestalta sig nu är det inte alltid på fritiden som man bedriver sin sport. Idrott har blivit ett yrke för många.

Alla människor har säkert någon gång kommit i kontakt med den aktiva idrotten. Första kontakten får man i regel när man börjar i folkskolan. Gymnastik, brännbollsspel och tävlingar på idrottsplatsen får man i unga folkskoleår börja syssla med. Det är idrott som har en stor portion lek med i spelet.

Så småningom blir man äldre och allvaret i uppgiften kommer. Ungdomarna går med i någon idrottsförening och börjar så smått tävlingsidrott. När skoltiden är slut slutar någon att idrotta, men många fortsätter. En del blir stora idrottsstjärnor — de flesta när emellertid aldrig toppen utan för en mera "undan-skynd" tillvaro.

De flesta idrottsutövare i vårt land tävlar för småklubbar, som många gånger har svårt med ledare och ekonomi. I den stora allmänhetens ögon är det emellertid storklubbarna som belyses. Storklubbarna är många gånger rena affärsföretagen. Att idrotta för nöjets skull gör de flesta, men en del idrottar för pengarnas skull — tyvärr.

"En sund själ i en sund kropp" är ett klassiskt slagord inom idrotten, och det borde det vara för alla män-

niskor. Alla, som har den stora fördelen att vara friska borde idrotta. De äldre för motionens skull, de yngre för den tjuvning som det ligger i tävlandet. Men för att tävla fordras träning och åter träning. Med regelbunden träning ger också resultat.

Det finns en idrottsutövande grupp, som kallas proffs — alltså de som har idrotten som sitt yrke. Många vill slå ned på proffsmännen och menar, att de inte är idrottsmän i idrottens egentliga mening. Det låter vi emellertid vara osagt, men proffsen har dock ett finger med i spelet när det gäller att bygga upp amatöridrotten. Den ger ungdomen idoler, som pojkar och flickorna vill efterlikna. Vad har inte Ingemar Johanssons seger över Floyd Patterson 1959 betytt för den svenska boxningen? Jo, säkert en hel del. Många nya pojkar besökte boxningslokalerna efter den matchen. Världens bästa klubbar i fotboll Real Madrid, Fluminense etc. gör oerhörd reklam för fotboll vid sina matcher. På så sätt hjälps amatöridrotten med nyrekrytering.

Många gånger kan ett träningspass vara hårt och krävande. Mycket energi får man ibland lägga ned, då man håller på att bygga upp formen inför någon stortävling. Men vi skall till slut citera vad en känd svensk idrottsman sa i en intervju: — Man glömmer gärna all tid och energi, som man lagt ned på träningen när man lyckats bra i en tävling. Man tar nya tag och sporrad av framgångarna tränar man hårdare.

Ord, som de bör lägga på minnet, som tycker det tar emot i början av en träningsperiod.

NST SKOLFOTBOLL

Det blev, som de flesta nog väntat, lärare Martinssons klass, som utgick som segrare i den av NST-Eslövs Tidning och EAI anordnade fotbollscupen för Eslövs Folkskolor. Tävlingen blev en verklig jättesuccé och omfattades med ett fantastiskt intresse av såväl tävlande, lärare, som åskådare. Sällan har det väl hejats så friskt och hurtigt på Eslövs idrottsplats som under dessa majdagar då cupturneringens 17 matcher avverkades. Till tävlingen, som spelades med niomannalag, hade klasserna 3—8 vid stadens samtliga folkskolor inbjudits och naturligtvis — hade någon väntat något annat — ställde alla de 20 inbjudna klasserna upp. För att få tävlingen så jämn och spännande som möjligt och för att inte de äldre grabbarna i alltför hög grad skulle gynnas av sin fysiska överlägsenhet, verkställdes lottningen först efter det att de lägre klasserna placerats på den övre lottningshalvan och de högre klasserna på den undre.

Spelordning, resultat och målskyttar framgår av tabellen härnedan. De olika klasserna ha uppkallats med namn efter sina resp. lärare.

Förberedande omgång:

EGON AKERBLOM	—ASTA FAGERSTRÖM=0—1
	Målskyttar: Hans Lovén 1
MATS SJÖBLOM	—ULLA-B. NOVÉN =0—3
	Målskyttar: Tom Olsson 2 Christer Hansson 1

1:a omgången:

WALTER WIFSTRAND	—SIGGE THEANDER =1—0
Målskyttar: Lennart Nilsson 1	
INGRID RANEBO	—OLOF ASSARSSON =0—2
	Målskyttar: Kjell Nilsson 1 Sven Sonesson 1
INGRID SANDÉN	—BENGT LÖVKVIST =1—0
Målskyttar: Sven Scharnell 1	
RUTH GUSTAFSSON	—ASTA FAGERSTRÖM=0—2
	Målskyttar: Bo Quist 1 Hans Prusky 1
ANNA ROHMAN	—K.-A. SYDMARK =0—2
	Målskyttar: Agne Nordbeck 1 Krister Petersson 1
H.-B. PERSSON	—B. MARTINSSON =0—6
	Målskyttar: Hans Linné 3 Tom Olsson 1 Sven Månsson 1 Arne Andersson 1
CURT OLSSON	—GÖSTA RYDÉLIUS =0—7
	Målskyttar: Bo Nilsson 5 Tom Andersson 2
WILHELM SANDÉN	—ULLA-B. NOVÉN =3—2
Målskyttar: Ulf Andersson 2 Rolf Lilja 1	Målskyttar: Tom Olsson 1 Självmål 1

2:a omgången:

WALTER WIFSTRAND	—OLOF ASSARSSON =1—2
Målskyttar: Ulf Hemark 1	Målskyttar: Sven Sonesson 1 Kjell Nilsson 1
INGEGERD SANDÉN	—ASTA FAGERSTRÖM=1—2
Målskyttar: Erland Nydén 1	Målskyttar: Bo Quist 1 Mats Johnsson 1
K.-A. SYDMARK	—B. MARTINSSON =0—2
	Målskyttar: Kurt Olsson 1 Sven Månsson 1
GÖSTA RYDÉLIUS	—WILHELM SANDÉN =2—1
Målskyttar: Bo Nilsson 1 Självmål 1	Målskyttar: Ulf Andersson 1

Semifinal:

OLOF ASSARSSON	—ASTA FAGERSTRÖM=1—0
Målskyttar: Rolf Eberyd 1	
B. MARTINSSON	—GÖSTA RYDÉLIUS =1—0
Målskyttar: Kurt Olsson 1	

Segrande lag i skolcupen. Fr. v. Kurt Olsson, Hans Linné, Bo Larsson, Jan Persson, Sven Månsson. Sittande: Johnni Nilsson, Karl Andersson och Ulf Eriksson.

Final:

OLOF ASSARSSON	—B. MARTINSSON =0—9
	Målskyttar: Hans Linné 4 Kurt Olsson 4 Ronnie Andersson 1

h EAI:s BOLLSCUP

50

andäktigt lyssnande auditorium om sin fotbollskarriär och gav dessutom ungdomarna massvis med goda råd för sin fotbollsutövning, varefter han avslutade sin framställning med att visa en film om HIF:s Fjärran Östernresa. Att detta var ett populärt inslag var inte att taga miste på och det uppskattades också ljudligt av ungdomarna. Kalle Svensson framträdde också senare som prisutdelare och överräckte pokaler till de två bäst placerade lagen, nämligen lärarna Martinssons och Assarssons klasser, samt plaketter till deltagarna i lärarna Rydelius och Fagerströms lag för 3:e och 4:e placeringar.

Kalle Svensson i berättartagen.

I detta sammanhang vill vi i EAI passa på att framföra vårt varma tack till vår medarrangör NST—Eslövs Tidning samt till lärare och elever vid stadens folkskolor för det intresse och den entusiasm, som visats denna turnering. Ett speciellt tack vill vi också rikta till Eslövs Sparbank, Felix Konserver AB och Olssons Järnhandel för sin med-

Som synes har det, med ett par undantag, varit genomgående jämna och spännande matcher som spelats och omspel har t. o. m. fått tillgripas i två fall. (Omspelsmatcherna äro ej upptagna i tabellen.) Intresset för tävlingen har som nämnts hela tiden varit på toppunkten och inte mindre var entusiasmen för den avslutningsfest med prisutdelning arrangörerna anordnat på Idrottshemmet. Till denna hade inte mindre än omkring 250 ungdomar mött upp och de var hela tiden eld och lågor för det program som bjöds. I och för sig var detta inget märkvärdigt fenomen, eftersom vi, med benäget bistånd av Eslövs Sparbank, kunnat förvissa oss om fotbollsidolen och landslagshjälten Kalle Svenssons medverkan vid denna tillställning. På ett fängslande och medryckande sätt berättade denne för ett

Hederspriser till bästa målskyttar utdelades till Hans Linné, 7 mål, Kurt Olsson, 7 mål, Bo Nilsson, 6 mål och till Tom Olsson för 3 mål. Dessutom skänktes matchbollen, donerad av Olssons Järnhandel, till segrande klassen, nämligen Martinssons. Innan det hela avslutades hann Kalle Svensson med att arrangera en frågesporttävling, där grabbarnas fotbollskunnande blev satt på verkligt hårda prov. Avslutningen utgjordes av en bullfest, där samtliga närvarande undfägnades med saft, skänkt av Felix Konserver, och bullar. Att allt gick åt som smör för solsken behöver väl knappast påpekas.

verkan, som gjort det möjligt för oss att genomföra tävlingen i den omfattning som nu skett.

Till de deltagande ungdomarna vill vi rikta en maning att, till glädje för er själv och för fotbollens vidare utveckling, fortsätta att idka den sport ni under denna turnering visat er besitta så stora anlag för. Idrotten behöver er — och ni behöver idrotten.

Landskrona

Under denna rubrik har vi i fortsättningen tänkt att telefonintervjua någon gammal EAI:are eller annan vår förening närstående person. Första offret för vår frågelusta blev C. F. Nilsson, en för alla, kanske frånsett de allra yngsta årgångarna, av våra föreningsmedlemmar välkänd gestalt. Vi ringer upp honom på hans arbetsplats — Engströms i Landskrona — och efter att ha kommit med de vanliga inledande telefonfraserna:

— Hej, det är från EAI — det var länge se'n . . . avbryts vi av C. F.:

— Det var inte alls länge se'n. Jag är i Eslöv så gott som varje veckoslut för att hälsa på min syster, som bor där, och då passar jag alltid på att ta en titt på EAI:s tävlingar, antingen dom nu går på idrottshemmet eller på Idrottsplatsen.

— Då följer du alltså fortfarande med vad som händer och sker i din gamla förening?

— Ja, det kan du lita på att jag gör — fast det är ju inte alla gånger så roligt att konstatera hur besvärligt fotbollen har att hänga med i seriedansen.

— Tycker du således att fotbollen i EAI har gått tillbaka, sen den tid då du själv härjade som fruktad back i vårt fotbollslag?

— Å nej — tillbaka har den nog inte gått. Tvärtom tycker jag nog att spelet i och för sig inte är så tokigt, men det är någonting som fattas. Jag tycker nog att grabbarna saknar tillräcklig hårdhet, en sak som absolut behövs för seriespel. Att kämpahumör finns det har bevisats i några av de sista avgörande matcherna under hösten — men kan man fråga sig varför inte samma glöd kan mobiliseras redan från seriestarten, så man kan komma ifrån det nervösa och hetsiga spel, som alltid präglar ett lag i avgörande jumbofighters.

— Nu får du ursäkta, men våra spelare äro ännu ganska unga och orutinerade, så vi tror att laget skall komma, bara det får lite tid på sig — eller du menar kanske att det vore bättre att värva ihop ett lag, som . . .

— Nej för allt i världen, det menar jag visst inte — sådan politik lönar sig absolut inte i längden, det har man sett så många bevis på.

— Ja, du bör veta vad du talar om, som själv varit ledare för vår fotbollsavdelning under ganska många år.

— Det är klart att jag har en hel del erfarenheter, fast dom ligger ganska långt tillbaka i tiden. Det mesta arbetet la' jag nog ner i EAI, innan jag reste till Amerika i slutet på 20-talet.

— Javisst, du var ju över i Amerika något år. — Då spelade du väl fotboll även där?

— Det blev faktiskt lite fotboll, fast det ju egentligen inte alls var meningen. Vi var nämligen fyra stycken EAI:are, Ebbe Petré, Evert Andersson, Edvin Nilsson och jag, som gav oss iväg. På båten över satt vi och diskuterade fotboll, som man gärna gör då och då gamla fotbollsspelare emellan. Strax efter det vi hade kommit fram till Detroit, möttes vi av en herre i bil, som talade om att han varit med på resan över och hört att vi var fotbollsspelare och övertalade oss att spela med i hans klubb. På så sätt blev vi engagerade i Scandinavian Comrades Athletic Club i Detroit.

— Du har ju också varit fotbollsdomare en hel del år?

— Ja, ja men, jag tror jag har dömt fotboll i närmare 25 år, fast de 10 första åren av dessa var jag aktiv fotbollsspelare samtidigt — det fick man nämligen lov att vara på den tiden, men det blev ju förbud på det senare.

— Det är ju faktiskt många år du har engagerat dig i EAI både som aktiv och som ledare. Under denna tid har du väl helt naturligt skaffat dig många kamrater genom idrotten — men hur lyckas ni med att hålla kontakten er äldre sinsemellan, nu sedan ni har lämnat det direkta föreningsarbetet bakom er?

— Visst har jag skaffat mig många kamrater och vänner för livet genom idrotten, men att upprätthålla någon intimare kontakt med det stora flertalet av dessa är ju alldeles omöjligt, eftersom de genom sitt civila arbete spritts för världens alla vindar. Det gladdde mig därför särskilt när föreningen för ett par år sedan vid sitt 50-årsjubileum inbjudit alla de gamla kämparna till detta tillfälle och att så många av dem hade hörsammat kallelsen och infunnit sig — var säker på att vi hade många glada minnen att ventilera.

— Det verkar som du skulle vara intresserad av något liknande arrangemang inom en snar framtid?

— Ja, skulle det inte gå att ordna en träff för oss gamla, åtminstone vart 5:e år eller så, gärna i samband med föreningens ordinarie årsavslutningsfest — jag är säker på att det skulle kunna bli en populär sak.

— Vi har samma åsikt och lovar att framföra dina synpunkter i det uttalande du nu har gjort för EAI:s nya föreningsorgan "EAI-aren".

— Va säger du, skall EAI ge ut ett medlemsblad igen — det låter höra sig. Ett sådant är alltid efterlängtat antingen man följer föreningens öden på nära håll eller mera sporadiskt har möjlighet höra från sin gamla klubb — så lycka till med bladet.

— Vi tackar dej för de' och ber att eventuellt få återkomma i något sammanhang.

— Tack ska ni ha för samtalet och hälsa alla grabbarna i EAI, hej.

Vi lägger på luren och ber att få tacka C. F. — en gammal f. d. kämpe i EAI — för samtalet.

Brottningsäsongen 1960.

— Det viktigaste är inte att segra utan att kämpa väl. — Nog finns det anledning att begrunda påståendet, när det nu gäller att summera våra brottares insatser under det gångna året. Det kan synas väl pretentiöst att som part i målet anse det gångna året framgångsrikt, men när det gäller det där med att kämpa väl finns det fog för påståendet. Det är förvisso glädjande att kunna konstatera detta, samtidigt som det är en icke föraktlig tröst i nederlagets stund. Nu har för all del inte nederlagen och besvikelserna varit många detta år, och frågan är väl om inte den bittraste stunden för eslövsbrottningen var utgången av seriefinalen i skåneserien i våras.

Som bekant hade grabbarna trasslat till det för sig genom att i sista seriematchen vara tvungna att besegra serieledande Kärnan för att kunna ro hem seriesegern, och det var en som man tyckte alltför svår uppgift. Nu hade det dock kunnat gå vägen sedan bl a Nils Fredriksson överraskat genom att gå oavgjort mot Gunnar Håkansson. Där hade pågarna chansen att åter gå upp i elitserien, eftersom man räknat med vinst i de fyra tyngsta klasserna. Nu fick dock Stig Lindberg nöja sig med oavgjort i tungvikt. Kärnan fick därmed sitt oavgjorda slutresultat 4—4 och var därmed klara för avancemang. Men det är märkvärdigt om det i en järnvägsknutpunkt som Eslöv inte skulle gå flera tåg. Tänkte man alltså då.

Det gick flera tåg. För eslövsbrottningen var kanske den mest lyckade utflykten fristils-DM i Kävlinge dit eldsjälerna och snabbt framgångsrike tränaren Per Berlin hade lockat med sig ett förvånansvärt stort antal av kollegerna. För Eslövs del blev det prydliga prickar i protokollet, eftersom vi fick tre mästerskap genom Per Berlin, Sten Lindberg och Stig Lindberg. Dessutom bärgade såväl John Pettersson som Nils Fredriksson andraplacingar och Arne Nilsson blev trea i sin klass. Det innebar att Eslöv blev bästa klubb i detta fristils-DM. Men vid SM i fristil var vi av diverse anledningar inte representerade. Men kanske var det framgångarna i Kävlinge som gjorde att pågarna nu beslutat anmäla sig till 1961 års lag + SM i fristil. När detta skrives är det ännu obekant vilket lag som blir vår första — eller ska vi kanske säga ende motståndare? Det är nämligen direkt utslagning i den här tävlingen.

KJELL PETERSSON
Brottningssektionens ordf.

Eftersom det är ett vanskligt företag att titta alltför djupt i framtidens grumliga spegel, återvänder vi härmed raskt till det förgångna, för det finns ännu några välsmakande framgångskarameller att suga på från det gångna året.

Till det angenäma hör givetvis lagets insatser i fyrstadstävlingen. Förhandspremisserna var ju inte särdeles ljusa för Eslövs del, och pessimisterna räknade inte utan fog att vi skulle åka ur det förnäma B-sällskapet. Nu blev det i stället Falkenberg, som fick vandra den tunga vägen, medan Eslöv och Göteborg stannade kvar i gruppen. Eslöv blev den här gången tvåa i gruppen, sedan vi slagit Falkenberg med 4,5—3,5 och Göteborg med 5,5—2,5. Där emot hade vi inte så mycket att göra åt Arbogas gruppseger. Vi förlorade den uppgörelsen med 4,5—2,5.

Nästa år blir det Eslövs 17:e start i B-gruppen, medan vi varit i A-gruppen 9 gånger och i C-gruppen 5 gånger. Den listan ger oss en förnäma placering i maratontabellen för B-fyrstads. Efter årets fyrstads leder Eslöv den tabellen med 43 poäng före Göteborg som har 35, Varberg som har 29 och Eskilstuna, Stockholm och Norrköping med 27 poäng. Men så har ju också den brottningsintresserade eslövsbon hyst en verklig klockarkärlek till fyrstadstävlingen.

Just nu ser det också ovanligt ljusst ut i seriebrottningen. I höstas flyttades ju Eslöv över till skåneserien div I, norra. Så vitt man nu kan bedöma har inte serieskiftet haft några negativa konsekvenser, om man nu bortser från de något längre resorna till bortamatcherna. Vad man vunnit är att eslövspubliken, som glädjande nog inte heller detta år har

svikit, har fått se nya brottare på mattan. Någon kvalitetsskillnad är det knappast frågan om vid en jämförelse mellan de båda skåneserierna, även om den norra gruppen — där vi brottas — företer en nästan otrolig jämnhet. Vilket lag som helst kan vinna den serien, och det är ett memento för oss. Man kan sannerligen inte ta ut någon serieseger i förskott där inte.

Av de mera anmärkningsvärda brottningshändelserna under fjolåret kan också nämnas brottarnas utflyktsresa till Österrike. Resultatet av dessa internationella brottningskontakter blev för var del tillfredsställande. I första matchen blev det visserligen förlust med 5—3 mot AK Wals från Salzburg, men vid mötet med värddklubben Hallein blev det vinst med hela 6—2. Säkert gav det här utbytet våra pågar en hel del av erfarenhet, och just det internationella utbytet ter sig många gånger värdefullt. Nu är det för all del inte första gången eslövsbrottarna söker sig ner på kontinenten, tvärtom är det väl snarare så att vi numera måste tala om en viss tradition, som vi har att försvara när det gäller internationellt brottningsutbyte. Dessutom blir sådana utlandsresor en god stimulans i den kanske ibland något enahanda brottningsvardagen.

Man lär knappast bli en god brottare utan systematisk och intensiv träning men bortsett från personliga förutsättningar spelar givetvis också matchrutinen en stor roll. Träningskvällarna har varit flitigt besökta, och detta gäller inte minst ungdomsbrottarnas träningskvällar, där vi kan glädja oss åt en ovanligt stor tillslutning. För ungdomssektionens verksamhet ber vi dock att få hänvisa till annan plats. Vad matchrutinen beträffar har i görligaste mån försök gjorts, att tillfredsställa pågarnas krav på matcher. Före seriestarten gjorde vi bl a en utflykt till Varberg och hallänningarna — fö kära gamla fyrstadsbekanta till oss — kommer på returbesök till Eslöv nästa år. Ytterligare träningsmatcher mot bl a Ängelholm avverkades före seriestarten i höst.

Flitigast på mattan i år har Arne Nilsson varit, som brottats i 29 matcher. Per Berlin, som i höstas var vänlig nog att också åtaga sig tränaresysslan i föreningen, har avverkat 27 uppgörelser, och för honom gäller dessutom att han ännu i år inte förlorat någon match.

Närmast efter dessa båda kommer ifråga om matchflit Hans Nyberg och Lars Andersson, som båda hittills gått 26 matcher. Efter dem kommer Bertil Andersson och Ove Hermansson med 24 uppgörelser, medan Rune Olsson och John Petterson nått 22 matcher vardera.

I mästerskapstävlingar har Per Berlin varit den störste poängplockaren under året. Förutom DM-titeln i fristil har han hunnit med att bli svensk

E. A. L:s A-Fyrstadslag 1960. Övre raden fr. v. Hans Nyberg, Rune Olsson, Per Berlin, Tage Svensson och Sten Lindberg. Nedre raden: Bengt Lindkvist, Sven Fridh o. Stig Lindberg.

mästare för polismän. Även europamästerskapen för polismän tog han hem i sin klass. Som ovan nämnts blev även Sten och Stig Lindberg distriktsmästare i fristil, medan John Petterson och Nils Fredriksson tog andraplaceringar och Arne Nilsson en tredje placering vid samma tävling.

Andra eslövsframgångar i mästerskapstävlingar under året är Hans Perssons andraplacering vid junior-DM. Helt nyligen blev Sven Fridh och Bertil Andersson mellanskanska juniormästare. I samma tävling blev Lars Bengtsson, Lars Madsén och Lars Andersson tvåor medan Rolf Lilja bärgade en tredjeplats.

Som synes av ovanstående har det gångna året inte varit utan framgångar för brottarnas del. Detta är i och för sig mycket glädjande, eftersom sådana framgångar innebär en stor stimulans för brottarna själva och för föreningen. Att dessa framgångar noggrant redovisats ovan kan man knappast frågå i en årsöversikt, för yttre framgångar är en viktig punkt i en idrottsförenings verksamhet. Men det finns andra saker, som är minst lika värdefulla som yttre framgångar. Till dessa hör kamratskapet och sammanhållningen i föreningen och den därav sammanhängande känslan för föreningen. Men detta rör ting, som det är omöjligt att bedöma i en årsöversikt av den enkla anledningen att de inte går att bedöma. Här får föreningsmedlemmen döma själv.

Låt oss hoppas att vi alla kan stämna vår röst i dur när vi ser tillbaka på kamratskapet i vår förening under detta år, och låt oss hoppas, att vi även året 1961 kan träffas under dessa kamratliga och för den andliga kosten mycket befrämjande former. Kan vi detta — och varför skulle vi egentligen inte kunna det — så har eslövsbrottningen åtminstone en väsentlig framgång tryggad även för kommande år.

Brottningssektionens ungdomsverksamhet.

Inom brottningssektionen har ungdomsavdelningen haft en synnerligen livlig verksamhet under det gångna året, och antalet tränande pojkar under året har varit mellan 50 och 60 stycken. Ungdomsverksamheten får därför hänföras till den bästa under de senare åren.

Strax efter nyårsskiftet 1959—1960 startade Billström en skoltävling avsedd för 8:e klassen vid Eslövs folkskolor. Lagen skulle bestå av åtta grabbar, precis som i vanliga seriematcher, men viktgränsen blev av naturliga skäl lägre, än hos de större pojkarna. Ett lag från vardera västra och östra skolorna ställde upp, och till allmän överraskning segrade lärare Rydelius lag över det seger Tippade Martinsson-laget, resultat 5—3. Tävlingen blev populär och det är vår förhoppning, att den

Madsen, Bo Nilsson II, Jan Erik Nilsson, Erling Hansson och Bo Nilsson I.

Individuellt blev Rolf Lilja bäst med vinster i samtliga matcher, varav han i fem matcher segrade medelst nacksving. Samtliga grabbar brottades bra och tog ut sig helt i alla matcherna.

Vid ett ungdomsläger i Maglasäte, anordnat av BK Envig, Lomma, deltog från vår klubb Bertil Lannebro, Krister Jönsson och Bo Larsson med Ove Hermansson såsom ledare. Förutom pojkarna från vår klubb hade BK Velo, Hässleholm, BK Altona, Skegrie, och BK Fiskarena, Limhamn, tillika med arrangörsklubben deltagare i lägret. Förbundets sekreterare, Erik Persson, var bas för lägret, som han hade ordnat verkligt trevligt för deltagarna. Man brottades förstås men spelade också fotboll,

Det segrande ungdomslaget med ledaren Ove Hermansson längst till höger.

skall fortsätta varje år framåt.

Sektionens ungdomar har även deltagit i serien, som anordnades av BK Kärnan, Limhamn. Anledningen till att vi ville delta i denna serie var, att vi önskade våra ungdomsbrottare skulle få flera matchtillfällen och därmed också erhålla den rutin, som erfordras för att kunna klara sig i större sammanhang. Eslöv klarade sig ypperligt i det fina sällskapet, som förutom arrangörsklubben Kärnan bestod av Eslöv, Björnvid och Skivarp. Eslöv segrade som bekant med Kärnan på andra plats, och vid sista matchen, seriefinalen i Limhamn, blev resultatet 5—5. Laget i seriefinalen, som bestod av mycket lovande pojkar, hade följande sammansättning: Bertil Lannebro, Jan Erik Andersson, Stig Arne Gustavsson, Krister Jönsson, Rolf Lilja, Lars

badminton och bordtennis samt idkade fri idrott som omväxling. Under kvällarna hade man diverse sällskapsspel, varför även fritiden gick fort. Det enda, som man kunde anmärka på i samband med lägret var vädret, men detta kunde arrangörerna inte göra något åt, ty sommaren 1959 var onekligen blöt och så också de tre dagar under juli, som lägret varade.

Vid finalen i Skånes Ungdomsmästerskapstävlingar deltog från Eslöv Lars Andersson, som blev trea i lättvikt, och Hasse Persson, som blev tvåa i tungvikt. Bo Larsson var även berättigad att starta efter seger i försöksomgången, som tidigare avverkats i Höör, men tyvärr var Bo förhindrad deltaga på grund av sjukdom.

Vid Mellanskånska Mästerskapen för juniorer

blev Eslöv för andra året i rad bästa klubb och har därmed två inteckningar i det vandringspris, som uppsatts av Mellersta Skånes Domarklubb. Vi hoppas, att klubbens juniorer till nästa år för alltid erövrar priset genom att ånyo bli bästa klubb.

Klubbens ungdomar har vidare haft tävlingar, vänskapsmatcher, mot andra klubbar, och i regel har dessa matcher avlöpt med seger för Eslövsungdomarna.

I ungdomssektionen har Ove Hermansson och Rune Olsson fungerat såsom tränare. Olsson har också deltagit i en ungdomsledarekurs på Bosön under en vecka. Att denna vecka var givande, det har man kunnat märka på Runes förmåga att handhava ungdomarna.

I Kungshult har John Andersson också gnuggat både äldre och yngre ungdomar. Tyvärr kan John inte hålla på därute, när det är alltför kallt, men att han ändå hunnit med en hel del, det syns tydligt, när några av hans adepter kommer in och "dammar" mattan med Eslövspojkar.

Inom ungdomssektionen kan vi alltså se tillbaka på ett ganska gott år idrottsligt sett, men vi skulle önska, att det gick att ordna flera tävlingstillfällen för pojkarna. Detta är emellertid en ekonomisk fråga, ty som regel vill publiken helst se de "stora" pojkarna i aktion, varför vi får liten publik vid ungdomstävlingarna. Detta är synd, ty den brottnings, som uppvisas av de yngsta, är många gånger mycket livligare och trevligare att se på, än när de mera berömda pojkarna mäter sina krafter. Vi får hoppas, att under det kommande året det skall kunna ordnas litet flera matcher för "påläggskalvarna".

Slutligen vill styrelsen för ungdomssektionen frambära sitt tack till alla och envar, som tagit ett tag för ungdomen under det gångna året, och främst då till Billström, Oskar Jönsson m. fl., som alltid välvilligt ställt sig till förfogande vid behov.

Vi hoppas också, att år 1961 skall bli minst lika framgångsrikt som det gamla året, och vi hälsar också flera ungdomar välkomna till vår klubb.

Bordtennis nya giv.

EAI:s bordtennisspelare håller till på Gamla Gymnastikhuset i övervåningen, och där har man dessvärre plats till bara ett bord. Detta innebär att vi inte kan hålla så många spelare igång, som vore önskvärt, men den delen av problemet kan man hoppas blir löst i samband med byggandet av nya omklädningsrum på Idrottsplatsen. Medborgarhuset löste som bekant inte så många lokalproblem i staden . . .

Trots — eller kanske tack vare? — det begränsade urvalet, har resultat i serie och cup varit mycket hedrande för vår förening. I våras kom vi trea i allsvenskan div. IV, och då är att märka att EAI var enda lag, som besegrade seriesuveränen Jägersborg. I mellanskånska cupen slog vi för första gången på senare år Höörslaget Fougett och tog finalplats mot Hörby.

I höst har emellertid två tredjedelar av laget försvunnit ur bilden, så nu lämnade vi vår plats i det nationella seriesystemet för att spela in ett nytt lag, och det ser ut att lyckas över förväntan. Efter det att halva den s.k. Frostaserien avverkats, leder EAI

nämigen med betryggande marginal, och faktiskt har vi f.n. en hel del lovande pojkar att räkna med. Bengt Ohlsson, Hasse Linné, Lasse Andersson, Leif Linné, och Evert Nilsson har alternerat i laget, där "gamle" Gösta Rydelius håller bra som ankare. Bestämt kommer vi igen i det riktiga seriesystemet redan nästa säsong och det är säkert riktigt att låta de nya, ännu orutinerade pojkarna få spela detta år i Frostaserien — även om EAI:s ledarplats i tabellen blir till förtret för en och annan skribent i den lokala pressen.

FROSTASERIEN DIV. II BORDTENNIS.

Senaste spelomgången gav följande resultat:

Höör II — Eslövs AI	2—6
Stockamöllan — Höör III	3—6
Snogeröd — Maglasäte	6—1
Tängelsås — Askeröd	6—2

Tabellen:	
Eslövs AI	8 8 0 0 48—12 16
Höör II	8 3 3 2 38—30 9
Askeröd II	8 3 3 2 37—34 9
Tängelsås	8 3 2 3 30—33 8
Höör III	8 3 2 3 31—39 8
Snogeröd	7 3 1 3 33—31 7
Stockamöllan II	7 1 1 5 25—35 3
Maglasäte	8 1 0 7 16—46 2

K Ö P

G O D A R E

- K Ö P

FELIX

Tränarna ha ordet . . .

Brottning: Per Berlin

Under vårsäsongen 1960 leddes träningen av Sven Eskilsson, som på känt sätt drillade pojkarna till prima prestationer. Eskilsson uttryckte därefter önskemål om att få draga sig tillbaka, varför vi försökte finna en ersättare för den gode Eskil. Flera namn var på förslag, men vi lyckades inte få någon att acceptera. Vi var därför utan tränare under sommaren, då vi höll konditionen uppe genom löp- och fotbollträning. Som ett led i träningen, spelade vi en match mot Kungshult, som till allas överraskning fick se sig slagna efter en klar ledning i början av matchen.

Under mitten av augusti började vi inomhusträningen, och då vi inte kunnat lösa tränarfrågan på annat sätt, ställde jag mig till förfogande såsom tränare

PER BERLIN

för seniorerna. Det var inte svårt att träna dessa pojkar, ty de var i de flesta fall träningsflitiga. De sporrades väl också till extra träningsflit på grund av den förestående turnén till Österrike. Avsikten med denna var förutom att pojkarna skulle komma ut på en resa även den, att pojkarna skulle erhålla många matcher under resan till fromma för den kommande säsongen. Tyvärr blev det inte mer än ett par matcher per man, varför resan ur träningsynpunkt närmast måste betraktas som ett fiasko. Försäsongen blev med denna resa delvis spolerad, och då jag också inkallades till militärtjänstgöring under september och halva oktober, så blev det inte så många träningskvällar till mitt förfogande. Vi hade ju hoppats, att formen skulle vara god till Eslövs speciella tävling, fyrstads, som vi själva arrangerade i år och som också var jubileum, men på grund av tidigare nämnda orsaker, så var det inte ett fulltrimmat lag, som vi ställde på benen. Pojkarna skärpte sig emellertid, varför resultatet som bekant inte blev så illa i alla fall.

Under fyrstadstävlingen gick också varmvattenberedaren sönder, varför vi sedan dess inte kunnat duscha med varmvatten. Detta har också i viss mån verkat hämmande på träningslusten, så ur träningsynpunkt har höstsäsongen kanske inte varit den allra bästa. Vi leder emellertid vår serie, varför man inte skall klaga alltför mycket, men om vi önskar ligga i toppen på serien även när denna är slut för säsongen, då är jag rädd att det fordras ännu mera av pojkarna på träningsmattan.

Vårt lag har under säsongen genomgått en viss förnygring, och pojkar som Lilja, Lindkvist, Frid och Rune Olsson får man nu betrakta såsom ordinarie i A-laget. Man kan därför med tillförsikt se framtiden an, ty de övriga i laget, Nyberg, Tage Svensson, John Pettersson och bröderna Lindberg är ännu inte för gamla, utan alla ha mycket ogjort på mattan. Men det fordras krafttag av alla och envar inom klubben för att vi först skall vinna serien och därefter under kommande säsong hävda oss i Elitserien. Träningen måste bedrivas ännu hårdare, och mycket flera matchtillfällen måste beredas pojkarna, varvid vi också måste ägna stor uppmärksamhet åt de mycket lovande pojkarna i B-laget, Arne Nilsson, Bertil Andersson m. fl. m. fl.

Vart tog alla goda

föresatser vägen?

Tillhörde Du dem, som lovade Dig själv, att i år skulle Du vara en av de första som löste sin medlemsavgift till EAI?

Har den föresatsen blivit förverkligad?

Om inte — gör Du Din förening en stor tjänst genom att snarast inleverera Din avgift.

Skulle Du inte ha möjlighet att personligen träffa någon av våra uppbördsmän, händer det i varje fall att Du allt som oftast uppsöker någon postanstalt, där Du pr postanvisning eller på vårt postgirokonto nr 14 48 27 kan sända in Din avgift.

Detta gäller inte bara våra aktiva utan fastmer våra passiva, stödjande medlemmar, både här hemma och ute i förskingringen, som vi av förstälilig anledning har vissa svårigheter att få personlig kontakt med.

För att Du på detta sätt underlättar vårt arbete

ETT HJÄRTLIGT TACK!

Fotboll: Göte Svensson

Inledningsvis: Ett Gott Nytt fotbollsår! Våra tre vilomånader har snabbt runnit iväg, och vi står i begrepp att starta vårträningen. Vi sätter målet högt: Mot serietoppen! Men vägen är lång att vandra, och för att nå ett sådant mål jordras en hel del. Bl. a. viljan att offra sig under träning men framför allt under match, att gå fria från spelarskador och därigenom få behålla laget intakt, god laganda i föreningen med sju tusan djäklar humör, förmåga att ta sig samman och vända ett hotande nederlag i seger, samt sist, men inte minst, tumme med fru Fortuna, eller populärt uttryckt, en gnutta flax!

Nu skall man inte förlita sig alltför mycket på det sistnämnda, det säjs att tur och otur jämnar ut sig i det långa loppet (vår- och höstsäsongen). Men alla har vi väl vid flerfaldiga tillfällen förundrat oss över de underligheter, som tilldrager sig under en fotbollsmatch. Ena laget har cirka 80 % av det s. k. spelet, biter sig fast inom motståndarnas straffområde och visar bl. a. en variationsrik provkarta på stolpskott: Stolpe ut på planen, stolpe ut mot hörnflaggan, stolpe mot målvakten och ut, ribbskott upp, ner och ut. Men inte går bollen över mållinjen! Fru Fortuna har kall-sinnigt stött laget ifrån sig, varpå motståndarna mycket riktigt gör matchens enda mål och lägger beslag på bägge poängen.

Det har ofta konstaterats att "bollen är rund", d. v. s. allt kan hända på en fotbollsplan, vilket det som sagt också gör. Ett ganska färskt exempel; vårt representationslags match mot Kågeröd i höstas! I en nästan betydelselös träningsmatch mot Nike, Lomma, hade vi en vecka tidigare fått en ordentlig lektion. Fyllda av revansch- och kamplusta, togo vi planen i Kågeröd i besittning. De 2 poäng som stod på spel betydde i realiteten 4, eftersom Kågeröd befann sig i samma situation som oss. För att få önskvärt utseende på serie-tabellen fingo de vända den upp och ner.

Men ödet var mycket ogünstigt mot oss denna dag. Trots att samtliga i laget slet som slavar, trots ett rejält övertag i spel, trots några superba chanser, ville det inte lossna för oss. Och mitt i all överlägsenheten: Kågeröd tar ledningen! (Matchens enda mål.) Det var nu grabbarna visade, att än finns det hopp för gamla EAI, genom att trots kallduschen, friskt kämpa vidare. Det värmdes sällsynt gott i hjärterötterna!

Mitt andra år som slavdrivare i EAI har begynt, och första årets intryck borde väl summeras. Med min ringa erfarenhet som tränare, var det med viss spänning jag i början av februari startade träningen. Hur var spelarematerialiet? Jag blev snabbt lugnad på den

GÖTE SVENSSON

punkten! Det bestod av en lagom blandning av gammalt och ungt. Flera av ungdomarna verkade mycket lovande, och gör det förstås fortfarande. Även träningsviljan verkade bra på de flesta händer, även om ett par av de mera talangfulla spelarna till en del svikit (saknas intresse?). Nu vet jag, från den tiden jag själv hade slappiskan över mig, att det kan vara motigt ibland på träningen, men det gäller att ta sig samman, att sätta ett mål (!) framför sig och med sin vilja se till att det uppnås. På så sätt går det lättare att plåga sig.

Nu är ju inte alla spelare juntade på samma sätt, därför skulle jag vilja ge rådet: Har du väl utnyttjat grundträningen, kan du med rent samvete någon gång, när olusten inför kvällens träning som värst ansätter dig, hoppa över den. Detta bör inte ske ofta, och gäller naturligtvis i främsta hand de mera träningsvilliga.

Till de yngre vill jag ha sagt: Ha gärna fotbollen som favoritsysselsättning, någon trevligare finns inte, men låt den ej inkräkta på dina studier eller yrkesutbildning. Planerar du din fritid rätt, går det att realisera båda delarna. Många aktiva och f. d. har bittert ångrat sitt alltför stora intresse för läderkulan, och betänk, endast ett fåtal kommer till utlandet som yrkespelare.

Slutligen, en nåd att stilla bedja om, att grabbarna i år visar ännu större träningsvilja än under fjolåret, de inser att ett lag, som eftersträvar framgång (och vilket gör inte det) måste bestå av 14—15 topptrimmade spelare. Mitt goda samarbete med spelare och ledare består samt att de sistnämnda i större utsträckning besöker träningen.

Av egen erfarenhet vet jag att grabbarna sätter värde på det.

Sim- & idrottshall i Eslöv!

Under det gångna årets sista månad har stadsfullmäktige beslutat i ett ärende, som väl mer än något annat kommer att glädja stadens idrottsutövare och den idrottsintresserade allmänheten. Frågan om uppförande av en kombinerad sim- och idrottshall har på verkligt allvar blivit aktualiserad genom beslutet att tillsätta en kommitté i denna för idrotten så vitala fråga. Kommittén, vars arbete vi väntar oss mycket av, har fått följande sammansättning: Harald Billing, Helge Månsson, Victor Rydqvist, Olof Assarsson och Eric Nilsson med Gunnar Ekelund, Arne Sjödahl, Holger Persson, Yngve "Krassi" Persson och Artur Palm som suppleanter.

För att närmare få belyst kommitténs arbetsuppgifter har vi vänt oss till kommitténs ordf., tillika idrottsnämndens ordf., assistenten Harald Billing, som i saken har följande att förtälja:

Vid stadsfullmäktiges sista sammanträde för år 1960 utsågs en kommitté på fem personer med lika många suppleanter som skall utreda frågan om en sim- och idrottshall i Eslöv. Utredningen skall bedrivas rent förutsättningslöst och bedrivas så skyndsamt, att anläggningen ska stå färdig att tagas i bruk senast år 1968.

I samband med utredningen har kommittén att överväga och ta hänsyn till, skolornas behov av gymnastiklokaler, badhusets framtida användning, disponeringen av skytteskogsområdet samt överhuvudtaget frågor som har med fritidsområden och fritiden att göra.

Utredningsuppdraget är som synes stort och omfattande, men det är ju alla skäl att taga hänsyn till alla de omständigheter som kan tagas hänsyn till. Många

tycker naturligtvis att man har beräknat alldeles för lång tid innan anläggningen skall stå färdig. Man kan förstå otåligheten, men man bör komma ihåg, att det är ett stort projekt som kommer att dra stora kostnader såväl i uppförande som sedermera i driftskostnader. Det är därför angeläget att utredningen blir så omfattande, allsidig och grundlig som möjligt. För att ge exempel på vad slags frågor som kommittén skall överväga och lägga fram förslag om är: storleken av anläggningen. Var skall den ligga? Skall det vara 25 m eller 50 m bassäng? Hur stort åskådarutrymme skall finnas? Hur mycket tävlingsidrott blir det i framtiden och hur mycket utrymmen behöver den? Skall det finnas bowlingbana? Det är ett litet axplock på frågor som måste funderas över, för att vi skall kunna få fram de bästa lösningarna. Hur mycket skall byggnaden och platsen konstnärligt utsmyckas? Ett litet förslag så här i början kan kanske tillåtas. Kunde inte hela Förenings-Eslöv ena sig om, att en gång om året — varför inte midsommarafton? — göra en stor medborgarfest för att samla in pengar som grundfond till den konstnärliga utsmyckningen av sim- och idrottshallen. Innan det egentliga arbetet är påbörjat kan man väl endast uttrycka förhoppningen om, att alla de svårigheter som kommer att torna upp sig också skall kunna övervinnas. Med friska krafter skall arbetet gripas an. Jag har inte försökt att motivera behovet av den här omtalade anläggningen, för detta medlemsblads läsare anser jag det fullkomligt onödigt, då jag tror att samtliga läsare i likhet med mig är mycket angelägna om att frågan skall lösas och att den skall lösas i varje fall inom angiven tidsrymd.

Riddare.

ARVID BILLSTRÖM

Vid de i november avhållna B-fyrstadsbrottningsarna å Idrotts hemmet i Eslöv utdelades en i högsta grad förnäm och sällsynt utmärkelse till en av EAI-brottningsens förgrundsfigurer, nämligen Arvid Billström.

För sina förtjänster inom svensk och internationell brottnings, då i första hand som brottningsdomare, erhöll han genom Svenska Brottningsförbundets representant, Folke Björkman, Internationella Brottningsförbundets Riddartecken — en utmärkelse som tidigare endast utdelats till fem svenskar: Einär Råberg, Gustav Frohm, Sten Svensson, Olle Nordin och Sven Stålstad. Arvid Billström har all anledning att känna sig stolt över denna hedersbevisning, som han inom parentes sagt är väl meriterad för.

Vi i EAI:arens redaktion jämte alla övriga EAI:are gläds med honom och ber att få sälla oss till gratulationerna.

Medlemskommitténs bekymmer och glädjeämnen.

Då man ser tillbaka på året, som gått, är det åtskilliga saker i vårt både trevliga och otrevliga arbete i medlemskommittén, som kommer för en. Som var och en förstår, är det ingen lätt sak att driva in avgifter från ungefär 400 medlemmar.

Många gånger, när det ter sig som mest hopplöst, skulle man önska, att var och en av medlemmarna, särskilt de aktiva, under ett år skulle få svara för indrivning av medlemsavgifter och anskaffning av nya medlemmar. Därigenom skulle vårt arbete bli lättare; alla skulle bli insatta i svårigheterna i vår uppgift.

Vi får inte glömma bort, att årsavgifterna är välbehövliga i våra kassor och absolut nödvändiga för att arbetet inom föreningen skall kunna fortsätta att förbättras.

Beträffande de passiva medlemmarna måste sägas att de bereder oss minst svårigheter och störst glädje. Det är många av dem, som år efter år stöder oss. Det måste väl erkännas, att de inte själva längre har någon särskild fördel av att vara medlemmar i en idrottsförening, utan deras medlemsskap dikteras helt av deras stora intresse för idrotten och deras vetskap om svårigheten med föreningsekonomi. Vi är skyldiga våra passiva medlemmar stort tack för all hjälp de ger oss.

Ibland kan det vara svårt att nå en del av de passiva medlemmarna, men vi har ett exempel, Östen Malmberg, Norrköping, som själv varje år sänder oss medlemsavgiften, innan vi hunnit skriva ut och skicka kortet. Vi tackar honom för denna vänlighet och uppmanar andra passiva medlemmar, som ibland blir bortglömda, att själva ta kontakt med oss och sända in sin avgift.

Lika många glädjeämnen, som de passiva medlem-

marna bereder oss i medlemskommittén lika många bekymmer vållar oss de aktiva. Aldrig tidigare har vi i andra sammanhang fått erfara, att ungdomen av idag är så "sparsam". I vissa fall är det hart när omöjligt att plocka ut medlemsavgiften. Nåja, alla skall inte skäras över en kam. Det finns många, både seniorer och juniorer, som ordentligt erlägger sina årsavgifter, och de yngsta vållar oss inga problem. Men det fåtal, som vi måste bevaka i alla möjliga och omöjliga situationer för att få in avgiften, skulle vi, som så många gånger förr, vilja fråga, hur de egentligen vågar delta i t.ex. brottnings- eller fotbollsmatcher utan att vara medlemmar i klubben. Klubbens försäkringar vid skador gäller nämligen endast medlemmar.

Till de sektionsombud, som varit oss behjälpliga vid indrivandet av de aktivas årsavgifter, vill vi uttala ett varmt tack. De har under året utfört ett oerhört stort arbete.

Under 1961 hoppas vi i medlemskommittén, att vi vi skall kunna öka föreningens medlemsantal och därmed föra ytterligare pengar till kassorna, och att de aktiva medlemmarna, som sig bör, skall åsamka oss minst arbete.

För medlemskommittén

Kjell-Åke Sydmark

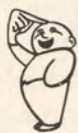
Landskampsresa till Göteborg!

Eslövs AI:s fotbollsspelare har just inte blivit bortskämda med turnéer under de senaste åren. Det var därför ett lovvärt initiativ föreningen tog då man beslöt anordna en bussresa till Göteborg, för spelare och supportrar, för att beskåda "årets match", den mellan Sverige och arvfjenden Danmark. Resan, som anträdades lördagen den 23 okt. från idrottsplatsen, där man samlats, gick enligt programmet. Alla var också på ett gott humör, och när man då sjungit den av populära tränaren Göte Svensson, speciellt för denna resa, författade bussvisa, förhöjde detta ytterligare stämningen. Väl framme vid skymningsdags inkvarterades vi på IK Wartas klubblokal.

På söndagen infann vi oss så småningom på Nya Ullevi, det var för många av oss en upplevelse att se denna fina jätteanläggning, och så till sist — landskampen. När denna var slut — det hela kan man närmast beteckna som ett skådespel av bästa klass — var det åter dags att uppsöka vår väntande buss, som skulle föra oss hem igen. Och fram mot midnatt kunde vi åter känna fast mark under fötterna, nöjda och belåtna med en hellyckad utflykt.

T. L—n.

Vår honnör!

Föreningar i allmänhet har oftast många problem att brottas med, och ett av de svåraste, är i regel ekonomin, så är det många gånger även för oss i EAI. Vi kan dock känna oss ganska tillfreds med resultatet, då vi på sistone lyckats tillföra vår kassa ett välbehövligt tillskott, och detta mycket tack vare våra goda lottförsäljare Nils Larsson och Edv. Fredriksson och några andra medlemmar som på senare tid gjort en helhjärtad insats genom försäljning av våra lotterier.

För god hjälp — vårt varma tack!

Eslövs Allm. Idrottsförening.

KLÄDER

med stil och kvalitet

finner Ni hos

Frick & Larsson

Torget ESLOV Tel. 1627

Högtidskläder uthyres!

STADSHOTELLET

ESLÖV

God mat i trivsamt miljö —

Vackra festvåningar

Lördagar DANS — Roulette

VOLVO

P 544 - Amazon

säljes av

BILNÄSSON i ESLÖV
—A/B—

Fullständig service.

Reservdelar - Tillbehör

Blomsterbergs

MÖBLER

Kontor och utställning: Köpmansgatan 12 - Södergatan 11 - Tel. 796

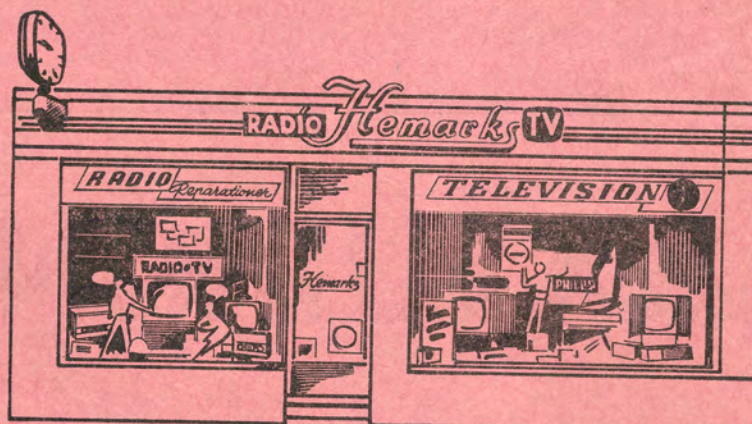
Blomdahls Blommor

Sallerupsvägen 1

ESLÖV

Telefon 85

...
för
god
ser-
vice

Västergatan 4, Eslöv Telefon 1184

F: a Aug. Hansson

St. Torg 6 ESLÖV Tel. 403

1:sta klass

Kött- & Charkuteriaffär

JANNES KIOSK

Villavägen

Telefon 561

TOBAK

Tidningar — Konfektyrer — Frukt

Läskdrycker — Film

*Beställningar av Ge-Ge dessertglass
emottages tacksamt*

Er bil och Er Shell-station

kommer alltid bra överens

Detta är Er Shell-station — den är till för Er och Er bil! Här får Er bil allt vad den behöver för att Ni ska ha stor glädje av den — bl. a. Shell Premium, som innehåller A. C. I och är det bästa bränsle Er bil kan få! Räkna med att

Bilar går bättre på SHELL

— ensam om A. C. I.

SHELL-STATIONEN

Södergatan 12

ESLÖV

Telefon 858

SALUBRIN HJÄLPER

Infordra offert från

Strandh - Kävlinge

Telefon 30466 Lund

då Ni behöver en

Brottare-

eller

Gymnastikmatta

MELLANSKÅNE

Brottarmedal

ESLÖV.
Han blev Sveriges förste
olympiske guldmedaljör i
rottning i London 1908.
Eslövssonen Frithiof
Mårtenssons levnadsöde
är märkligt.

**Bortglömd i alla år,
men i dag vet vi mer om
 honom.**

Folke Frithiof Marteus Mår-
tensson föddes i Eslöv 19 maj
1884. Uppvuxen i Kastberga,
en lämnade redan i unga år
Eslöv.

När han tog sitt OS-guld i
London blev det en liten notis
i de svenska dagstidningarna.
Det var en annan massmedia-
vakning på den tiden.

Den som har kartlagt Fri-
thiof Mårtenssons levnadshis-
toria är arkivarie Anders Ham-
mer i Malmö, museichef på
rottsmuseet i Baltiska Hal-

Frithiof Mårtensson tog Sveriges första guldmedalj i brottning

Anders Hammar har sina
funderingar varför giftermålet
skedde i Danmark.

- Helena var höggravid.
Första barnet Agda Rosali föd-
des i september samma år. På
den tiden var det en skam att
vara gravid före bröllopet.
Därav Köpenhamn.

Frithiof Mårtensson flyttade
till Helsingborg med familjen
som femåring. 1890 kom man
tillbaka och bosatte sig i Västra
Sallerup.

Pappan statare

- Det finns skäl att tro att
pappa Lars arbetade som sta-
tare. Typiskt är att familjen

I Lo-
tensso-
lanvikt
slätter-
- I f-
annan-
dersso-
tiden v-
matche-
nom fa-

Halv

- Det
ledde s-
dinarie
in på fö-
randet
berätta

I Ma-
ten, Sv-
brottni-
na att v-

- De
man ur
brottas
Europa
mästar-
Frith-